

(ສໍາເນາ)

ເລຂວັບ ៨០/២៥៥២ ວັນທີ ៨ ກ.ມ. ២៥៥២
ສໍານັກງານເລຂາອົກສປາຜູ້ແທນຮາຊງວຣ

ສປາຜູ້ແທນຮາຊງວຣ

ถนนອຸ່ທອນໄນ ດຸສືຕ ກທມ. ១០៣០០

៨ ກິນຍາຍນ ២៥៥២

ເຮືອງ ວ່າງພະຈານບໍ່ຢູ່ຕົກລົງການເລີກການສົງວນຫວັງໜ້າມທີ່ດີນທີ່ໄມ້ໄດ້ໃຫ້ປະໂຍ້ນຂອງທາງຮາຊກາຣ ພ.ສ.

ກរາບເຮືອນ ປະຈານສປາຜູ້ແທນຮາຊງວຣ

ສຶກທີ່ສົ່ງມາດ້ວຍ ១. ບັນທຶກລັກການແລະເຫຼຸດລົດ

២. ວ່າງພະຈານບໍ່ຢູ່ຕົກລົງ

៣. ບັນທຶກວິເຄາະຫຼັບສ່ວນສໍາຄັນຂອງວ່າງພະຈານບໍ່ຢູ່ຕົກລົງ

ຂ້າພເຈົ້າກັບຄະນະຂອ່ເສນວ່າງພະຈານບໍ່ຢູ່ຕົກລົງເລີກການສົງວນຫວັງໜ້າມທີ່ດີນທີ່ໄມ້ໄດ້ໃຫ້ປະໂຍ້ນ
ຂອງທາງຮາຊກາຣ ພ.ສ. ພ້ອມດ້ວຍບັນທຶກລັກການແລະເຫຼຸດລົດ ແລະບັນທຶກວິເຄາະຫຼັບສ່ວນສໍາຄັນຂອງ
ວ່າງພະຈານບໍ່ຢູ່ຕົກລົງຕີປະກອບກັນມາ ເພື່ອໄດ້ປ່ຽນແປງສປາຜູ້ແທນຮາຊງວຣພິຈາຮນາແລະຫາກສປາຜູ້ແທນຮາຊງວຣສົມຕີ
ເຫັນຂອບແລ້ວ ກົດໄດ້ປ່ຽນແປງສປາຜູ້ແທນຮາຊງວຣສົມຕີ

ຂອແສດງຄວາມນັບຄືອ່າຍິ່ງ

(ລົງຊື່ອ) ສູວໂລຊ ພະລັງ ຜູ້ເສນວ

(ນາຍສູວໂລຊ ພະລັງ)

ສມາຊີກສປາຜູ້ແທນຮາຊງວຣ ພຣັກປະຈາທີປີຕົວ

(ລົງຊື່ອ) ນຄຣ ມາຊີມ ຜູ້ເສນວ (ລົງຊື່ອ) ສຸກ້າຍ ສ່ວິຫລ້າ ຜູ້ເສນວ
(ນາຍນຄຣ ມາຊີມ) (ນາຍສຸກ້າຍ ສ່ວິຫລ້າ)

ສມາຊີກສປາຜູ້ແທນຮາຊງວຣ ພຣັກປະຈາທີປີຕົວ
(ລົງຊື່ອ) ເຈະອາມີງ ໂດຍຕາຫຍງ ຜູ້ເສນວ (ລົງຊື່ອ) ຜ່ອງສ່ວິ ອາວາງມີ ຜູ້ເສນວ
(ນາຍເຈະອາມີງ ໂດຍຕາຫຍງ) (ນາງສາວັກສ່ວິ ອາວາງມີ)
ສມາຊີກສປາຜູ້ແທນຮາຊງວຣ ພຣັກປະຈາທີປີຕົວ
ສມາຊີກສປາຜູ້ແທນຮາຊງວຣ ພຣັກປະຈາທີປີຕົວ

(ลงชื่อ)	สาคร เกียรติข้อง	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	อันวาร์ สาلاء	ผู้เสนอ
	(นายสาคร เกียรติข้อง)			(นายอันวาร์ สาلاء)	
สมາชิกสภាឡັດທະນາຈຸກສາ ພຣະມະນີ	ພຣະມະນີ		สมາชิกສภາແຫ່ນຈຸກສາ ພຣະມະນີ	ພຣະມະນີ	
(ลงชื่อ)	วิรัตน์ วิริยะพงษ์	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	วุฒิพงษ์ นามบุตร	ผู้เสนอ
	(นายวิรัตน์ วิริยะพงษ์)			(นายวุฒิพงษ์ นามบุตร)	
สมາชิกສภາັດທະນາຈຸກສາ ພຣະມະນີ	ພຣະມະນີ		สมາชิกສภາັດທະນາຈຸກສາ ພຣະມະນີ	ພຣະມະນີ	
(ลงชื่อ)	วิรัตน์ กัลยาศิริ	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	อับดุลการิม ເຕັງຈິນ	ผู้เสนอ
	(นายวิรัตน์ กัลยาศิริ)			(นายอับดุลการิม ເຕັງຈິນ)	
สมາชิกສภາັດທະນາຈຸກສາ ພຣະມະນີ	ພຣະມະນີ		สมາชิกສภາັດທະນາຈຸກສາ ພຣະມະນີ	ພຣະມະນີ	
(ลงชื่อ)	อັກົ້າພລ ໂພນິພິຮ	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	ໜຸມພລ ຈຸລໄສ	ผู้เสนอ
	(นายອັກົ້າພລ ໂພນິພິຮ)			(ນາຍໜຸມພລ ຈຸລໄສ)	
สมາชิกສภາັດທະນາຈຸກສາ ພຣະມະນີ	ພຣະມະນີ		สมາชิกສภາັດທະນາຈຸກສາ ພຣະມະນີ	ພຣະມະນີ	
(ลงชื่อ)	ສරາວຸດ ອ່ອນລະມັບ	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	ເຂົມໜ້າ ຄົວອ່ອນ	ผู้เสนอ
	(นายສරາວຸດ ອ່ອນລະມັບ)			(ນາຍເຂົມໜ້າ ຄົວອ່ອນ)	
สมາชิกສภາັດທະນາຈຸກສາ ພຣະມະນີ	ພຣະມະນີ		สมາชิกສภາັດທະນາຈຸກສາ ພຣະມະນີ	ພຣະມະນີ	
(ลงชื่อ)	ສົມພັນຮ ຕັ້ງເບຸງຈັດ	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	ວິຫ້າຍ ລໍາສູທີ	ผู้เสนอ
	(ນາຍສົມພັນຮ ຕັ້ງເບຸງຈັດ)			(ນາຍວິຫ້າຍ ລໍາສູທີ)	
สมາชิกສภາັດທະນາຈຸກສາ ພຣະມະນີ	ພຣະມະນີ		สมາชิกສภາັດທະນາຈຸກສາ ພຣະມະນີ	ພຣະມະນີ	
(ลงชื่อ)	ມນຕີ ປານ້ອຍນໍທ	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	ເກືອະາະຕ ປາງວິຊູພໍຮັກໝ	ผู้เสนอ
	(ນາຍມນຕີ ປານ້ອຍນໍທ)			(ນາຍເກືອະາະຕ ປາງວິຊູພໍຮັກໝ)	
สมາชิกສภາັດທະນາຈຸກສາ ພຣະມະນີ	ພຣະມະນີ		สมາชิกສภາັດທະນາຈຸກສາ ພຣະມະນີ	ພຣະມະນີ	
(ลงชื่อ)	ວຽງຄ ເຕັກິຈິການ	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	ພຸ້ມືພງສ ສົງວະວົງສ້າຍ	ผู้เสนอ
	(ນາຍວຽງຄ ເຕັກິຈິການ)			(ນາຍພຸ້ມືພງສ ສົງວະວົງສ້າຍ)	
สมາชิกສภາັດທະນາຈຸກສາ ພຣະມະນີ	ພຣະມະນີ		สมາชิกສภາັດທະນາຈຸກສາ ພຣະມະນີ	ພຣະມະນີ	
(ลงชื่อ)	ສູງເໜັງສູ້ ມາສົດິຕົນ	ผู้เสนอ			
	(ນາຍສູງເໜັງສູ້ ມາສົດິຕົນ)				
สมາชิกສภາັດທະນາຈຸກສາ ພຣະມະນີ	ພຣະມະນີ				

ສໍາເນົາຖຸກຕ້ອງ

ស្ថាបន្ទូរ
ជាតិ

จิราภา พิมพ์
ธัญญา ท่าน
ตราวุ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการยกเลิกการสงวนหัวมห้ามที่ดินที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์
ของทางราชการ พ.ศ.

หลักการ

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการยกเลิกการสงวนหัวมห้ามที่ดินไม่ได้ใช้
ประโยชน์ของทางราชการ

๙

เหตุผล

เนื่องจากในปัจจุบันนี้ได้มีกฎหมายกำหนดเขตสงวนหัวมห้ามที่ดินตามวัตถุประสงค์ของ
ทางราชการทับที่ราชภูมิได้จับจองและครอบครองอยู่แล้ว หรือเมื่อได้ประกาศกำหนดเขตสงวนหัวมห้าม^{ที่ดิน}
ไว้แล้ว แต่ทางราชการมิได้ทำประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ในการประกาศสงวนหัวมห้ามไว้จนมีราชภูมิ
เข้าครอบครองใช้สอยในที่ดินนั้นเป็นเวลานาน จนกลายเป็นชุมชน หรือเป็นที่อยู่อาศัยที่ทำกินจึงสมควร
มีกฎหมายกำหนดวิธีการยกเลิกการสงวนหัวมห้ามที่ดินของทางราชการที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์แล้ว เพื่อให้
โอกาสแก่ผู้เข้าถือครองที่ดินได้ทำประโยชน์ในที่ดินนั้นอย่างถูกต้องตามกฎหมายอันเป็นภาระจ่าย
การถือครองที่ดินอย่างเป็นธรรม และเป็นหลักประกันในการดำเนินชีพของราชภูมิ จึงจำเป็นต้องตรา
พระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติการยกเลิกการสงวนหัวมที่ดินที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์

ของทางราชการ

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการยกเลิกการสงวนหัวมที่ดินที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์
ของทางราชการ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการยกเลิกการสงวนหัวมที่ดินที่ไม่ได้
ใช้ประโยชน์ของทางราชการ พ.ศ.

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็น
ต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

"การสงวนหัวมที่ดิน" หมายความว่า การหัวมที่ดินหรือสงวนที่ดินไว้ตามกฎหมายเกี่ยวกับการ
สงวนหัวมที่ดินกรร่างว่างเปล่าอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน หรือที่ดินประเภทใดประเภทหนึ่ง
ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

"ผู้ว่าราชการจังหวัด" หมายความรวมถึง ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครด้วย

มาตรา ๔ ในกรณีที่รัฐได้มีการประกาศสงวนหัวมที่ดินไว้เพื่อประโยชน์ของทางราชการตาม
วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในการประกาศสงวนหัวมที่ดินนั้น แต่ปรากฏว่ามีลักษณะอย่างใดอย่าง
หนึ่ง ดังนี้

- (๑) ไม่ได้มีการใช้ที่ดินหักนمدหรือบางส่วนตามวัตถุประสงค์
- (๒) เป็นการประกาศสงวนหัวห้ามที่ดินทับที่ที่ราชภูมิได้ครอบครองอยู่ก่อนวันที่ประกาศ
ห้ามปรากฏว่าที่ดินที่ทางราชการประกาศสงวนหัวห้ามนั้นได้แปลงสภาพเป็นชุมชน หรือเป็นที่อยู่
อาศัยจนไม่อาจพิสูจน์ได้ว่า ที่ดินดังกล่าวนั้น ทางราชการยังจะสงวนหัวห้ามไว้ เพื่อประโยชน์ของทาง
ราชการตามวัตถุประสงค์ต่อไป และมิใช่กรณีแบ่งการปักครองของทางราชการ ให้ถือว่าที่ดินดังกล่าว
อาจถูกยกเลิกการสงวนหัวห้าม

มาตรา ๕ ผู้ครอบครองที่ดินที่ทางราชการสงวนหัวห้ามไว้ อาจยื่นคำร้องขอให้ดำเนินการ
ยกเลิกการสงวนหัวห้ามต่อผู้ว่าราชการจังหวัดที่ที่ดินนั้นตั้งอยู่ ในคำร้องนั้นอย่างน้อยต้องมีข้อความ
และมีข้อมูลเอกสารประกอบดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อ ที่อยู่ อาชีพ และบุคคลในครอบครัวของตน
- (๒) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน
- (๓) แผนผังแสดงที่ดังที่ดินและบริเวณที่ตนถือครอง โดยสังเขป
เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดรับคำร้องแล้ว ให้ตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะกรรมการนี้มีอำนาจหนึ่ง เพื่อทำการตรวจสอบ
ข้อเท็จจริง และสภาพของที่ดินนั้นว่าทางราชการยังใช้ตามวัตถุประสงค์หรือไม่ มีการเข้าถือครองจน
กลایสภาพเป็นชุมชน หรือเป็นที่อยู่อาศัย และประกอบอาชีพหรือไม่ หรือมีการถือครองก่อนที่ทาง
ราชการจะประกาศเป็นเขตสงวนหัวห้ามไว้หรือไม่

คณะกรรมการดังกล่าวประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการ
จังหวัดเป็นประธาน ผู้แทนของส่วนราชการที่ส่วนหัวห้ามที่ดินหนึ่งคน ผู้แทนกรมที่ดินหนึ่งคน ผู้แทน
กระทรวงมหาดไทยหนึ่งคน ผู้แทนกรมธนารักษ์หนึ่งคน ผู้แทนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ที่ดินนั้น
ตั้งอยู่หนึ่งคน ผู้แทนของชุมชนที่ที่ดินนั้นตั้งอยู่จำนวน ๕ คน เป็นกรรมการ ให้ที่ประชุมคัดเลือก
กรรมการทำหน้าที่เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๖ ให้คณะกรรมการดำเนินการพิจารณาให้เสร็จภายในก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับ
แต่งตั้ง หากมีความจำเป็นให้ขยายเวลาการพิจารณาได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน
โดยระบุถึงเหตุผลและความจำเป็นที่ต้องขยายเวลาและขออนุมัติต่อผู้ว่าราชการจังหวัดทุกครั้ง

มาตรา ๗ เมื่อคณะกรรมการดำเนินการพิจารณาแล้ว ข้อเท็จจริงปรากฏว่าที่ดินที่มีการส่วนหงห้ามไว้แน่น ได้เปลี่ยนสภาพเป็นชุมชน หรือเป็นที่ดินทำกินหรือที่อยู่อาศัยแล้ว ให้ทำความสะอาดเห็นพร้อมทั้งรายละเอียดและแผนผังโดยสังเขปเสนอต่อผู้ว่าราชการจังหวัด นำเสนอต่อนายกรัฐมนตรี เพื่อให้คณะกรรมการพิจารณาให้ความเห็นชอบและประกาศยกเลิกหรือไม่ยกเลิกการส่วนหงห้ามนั้นทั้งหมด หรือบางส่วนต่อไป

การประกาศยกเลิกหรือไม่ยกเลิกการส่วนหงห้ามที่ดินตามวรรคหนึ่ง ให้แสดงเหตุผลของการยกเลิกหรือไม่ยกเลิกไว้อย่างชัดเจน และให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดที่ที่ดินนั้นตั้งอยู่แจ้งให้ผู้ร้องทราบภายใน ๗ วัน

เมื่อได้มีการประกาศยกเลิกการส่วนหงห้ามที่ดินตามวรรคสองแล้ว ให้ที่ดินดังกล่าวพ้นจากการเป็นที่ส่วนหงห้ามตามกฎหมาย ซึ่งบุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้มาตามประมวลกฎหมายที่ดิน

มาตรา ๘ ในกรณีที่คณะกรรมการดำเนินการพิจารณาแล้ว เห็นว่าที่ดินที่มีการส่วนหงห้ามไว้ไม่ใช่กรณีตามมาตรา ๔ ก็ให้ทำความสะอาดเห็นพร้อมทั้งพยานหลักฐานข้อเท็จจริงเสนอต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อแจ้งให้ผู้ร้องทราบ และเสนอต่อนายกรัฐมนตรีสั่งการยกคำร้องนั้น

ในกรณีที่ผู้ร้องเห็นว่า ความเห็นของคณะกรรมการไม่ถูกต้องตามข้อเท็จจริงและที่ดินนั้นเป็นกรณีตามมาตรา ๔ มีสิทธิยื่นอุทธรณ์ต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อให้คณะกรรมการพิจารณาอย่างอีกครั้งหนึ่ง ทางห้ามที่ดินทั้งหมดหรือบางส่วนต่อไป

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการต้องให้ถือเป็นที่สุด

มาตรา ๙ ในกรณีที่ผู้ร้องเห็นว่าตนเองไม่ได้รับความเป็นธรรม ก็ไม่ตัดสิทธิผู้ร้องที่จะใช้สิทธิทางศาล

มาตรา ๑๐ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีกำหนดออกกฎหมายระหว่างประเทศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎหมายระหว่างประเทศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติการยกเลิกการลงวินัยห้ามที่ดิน
ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ของทางราชการ

พ.ศ.

สมาชิกสภាឡา替ราษฎร กับคณะ ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการยกเลิกการลงวินัยห้ามที่ดินที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ของทางราชการ พ.ศ. ต่อสภាឡา替ราษฎรและได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๔๒ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ เนื่องจากในปัจจุบันนี้ได้มีกฎหมายที่ออกมาเกี่ยวกับการกำหนดเขตลงวินัยห้ามที่ดินตามวัตถุประสงค์ทัพที่ที่ราชฎรได้จัดของและครอบครองอยู่แล้ว หรือเมื่อได้ประกาศกำหนดเขตลงวินัยห้าม หรือลงไว้แล้ว แต่ทางราชการมิได้ทำประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ในการประกาศเขตลงวินัยห้ามไว้จนมีราชฎรเข้าครอบครองใช้สอยในที่ดินนั้นเป็นเวลานาน จนกล้ายเป็นชุมชน หรือเป็นที่อยู่อาศัย ที่ทำกิน จึงสมควรมีกฎหมายกำหนดวิธีการยกเลิกการกำหนดเขตลงวินัยห้ามที่ดินของทางราชการที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์แล้ว เพื่อให้โอกาสแก่ผู้เข้าครอบครองได้ทำประโยชน์ในที่ดินนั้นอย่างถูกต้องตามกฎหมายอันเป็นการกระจายการถือครองที่ดินอย่างเป็นธรรม และเป็นหลักประกันในการดำเนินชีพของราษฎร

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

เพื่อให้การครอบครองที่ดินของราษฎรที่มีขอบด้วยกฎหมายหากมีลักษณะตามมาตรา ๕

คือ

๒.๑ ที่ดินนั้นไม่มีการใช้ประโยชน์ในทางราชการ

๒.๒ ที่ดินที่ประกาศห้ามของทางราชการ ราชฎรครอบครองอยู่ก่อนที่จะมีประกาศ

๓. กลไกของกฎหมาย

การยกเลิกการห้ามที่ดินฯ เนื้อหาสาระต้องไม่ยุ่งยากซับซ้อนหรือสร้างข้อโตนทางปฏิบัติให้ยุ่งยากหรือเนินเข้า ความมีกลไกที่กระชับและรวดเร็ว ทั้งนี้ เพื่อให้ราชฎรที่ครอบครองที่ดินได้ใช้ประโยชน์ในที่ดินอย่างเป็นธรรมและเป็นหลักประกันในการดำเนินชีพ

๑) ให้มีกรรมการเฉพาะกิจที่ไม่ใช่กรรมการระดับนโยบาย ดำเนินการพิจารณาเมื่อ ราชฎร์ร้องขอในร่างพระราชบัญญัตินี้ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งบุคคลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตาม ระบุไว้ในมาตรา ๕ หากจะกำหนดโครงการสร้างให้มีการแต่งตั้งกรรมการระดับชาติหรือระดับนโยบาย ปฏิบัติน้ำที่จะทำให้การพิจารณาจะยุ่งยากและซับซ้อนและต้องใช้บประมาณสูง เช่นค่าตอบแทนใน การปฏิบัติน้ำที่ต่าง ๆ เป็นต้น อีกทั้งเรื่องการยกเลิกการลงประชามติห้ามที่ดินนี้ เป็นกรณีดำเนินการ เฉพาะเรื่องเป็นครั้งคราวจึงควรใช้กรรมการเฉพาะกิจที่มีขนาดเล็ก

๒) การพิจารณาคำร้องของราชฎร์เป็นไปตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๕ มาตรา ๗ มีความกระชับและรวดเร็วไม่ซับซ้อน หากคณะกรรมการต้องพิจารณาเอกสารที่คณะกรรมการเฉพาะกิจ เสนอมาเป็นปะการได้แล้ว ย่อมเป็นที่สุด แต่ราชฎร์ร้องขอมีสิทธิอุทธรณ์ความเห็นของคณะกรรมการ ต่อนายกรัฐมนตรีได้ ทั้งนี้ไม่ตัดสิทธิราชฎร์ที่จะฟ้องคณะกรรมการต่อศาลปกครอง

๓) ให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้จากว่าที่ดินที่เป็นปัญหา ในพระราชบัญญัตินี้มีกระทรวงครอบครองหลายกระทรวง เช่น กรมธนารักษ์กระทรวงการคลัง ครอบครองที่ดินที่ราชพัสดุ กรมที่ดินกระทรวงมหาดไทยครอบครองที่ดินออกจากที่ราชพัสดุ เป็นต้น